

תת"ע (חיפה) 14012-02-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד נעמה (1994) בע"מ

תת"ע (חיפה) 14012-02-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד נעמה בע"מ ואח'שלום חיפה
תת"ע (חיפה) 14012-02-23
מדינת ישראל

נגד

מוחמד נעמה (1994) בע"מ

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[21.07.2024]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרה של הנאשמת.

לאחר עיון בבקשה, בנספחיה, בתגובת המאשימה ובשאר מסמכי התיק, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. ראשית דבר, בניגוד לנטען, שפיטתה של המבקשת בהיעדרה לא מבוססת על אישור המסירה שחזר בציון "לא נדרש". פסק הדין מבוסס על אישור המסירה מיום 15.7.23, שהוא אישור המסירה הרלבנטי לדיון שהיה ביום 1.2.24; וחזר בציון "סרב לקבל- הודבק". זימון זה נשלח לכתובתה הרשומה של הנאשמת, לרבות ציון מספר תא-דואר (זיהוי חד ערכי), ודי בכך להקים את חזקת המסירה. אין בטענות שהעלתה הנאשמת בעלמא כדי לסתור את חזקת המסירה, קל וחומר כאשר הנאשמת לא מתייחסת לאישור מסירה זה כלל ולא סותרת אותו. טענות הנאשמת בעניין שליחת הזימון לבא כוחה שובות לב, אך אינן מבוססות. הנאשמת לא הציגה מסמכים מהם ניתן ללמוד כי הייתה מיוצגת בעת ההזמנה על ידי בא כוח ולא מסמכים המעידים על כך שביקשה לשלוח ההזמנה לבא-כוחה דאז (או את התייחסותו/ה). ודוק, הנאשמת הודיעה על ייצוג על ידי עו"ד שירן סעד (אליה הפנה בא-כוחה העכשווי במסמך שצירף), רק לאחר פסק הדין. מעבר לדרוש אציין, כי גם אם היה בכך אמת, הרי שמטרת שליחת הזימון גם לעורך הדין היא מניעת תקלות ושעה שחזקת המסירה מבוססת על מפגש בפועל אם נציג הנאשמת, הרי שהתקלה האפשרית לא התרחשה ולכן אין מקום לאפשר לנאשמת להתחבא מאחורי גבו של בא-כוחה. אם לא די בכך, הרי שהבקשה לא הוגשה במועד הקבוע בחוק ודינה להידחות אף מטעם זה. בתאריך 31.3.24 הגיש עו"ד שירן סעד הודעה על נטילת הייצוג בתיק, ביחד עם יפוי כוח חתום מטעם הנאשמת. ממועד זה נחשבת הנאשמת כמי שיודעת על גזר הדין (ולכל המאוחר מיום 2.4.24 בו צפתה באת-כוחה בפסק הדין, באתר נט המשפט). על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשתה הנאשמת ולפיכך אין לה להלין אלא על עצמה. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהויותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

עוד אציין כי על דרך הכלל אכן ראוי לבטל פסקי דין שניתנו נגד חברות, במטרה העביר את הדו"ח על שם הנהג האמיתי, וכך עושה מותב זה (בכפוף להטלת הוצאות), אך מקרה זה אינו מתאים לכך; שעה שהנאשמת לא מצביעה על זהותו של מי שנהג ברכב, אלא טוענת באופן כללי כי "אדם בשר ודם נהג ברכב"- בכך לא די. כן אציין כי לא מצאתי לקיין דיון בבקשה במעמד הצדדים מאחר ואין לכך הצדקה במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (אשר ניתן במותב תלתא, 25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא החרג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשמת לא נימקה ולא הצביעה על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים ואף לא הצביעה על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

מהטעמים האמורים הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ד, 21 יולי 2024, בהעדר הצדדים.